

„Éjszaka arra riadtam fel, hogy valaki meztelenül matat rajtam” - Szombathelyi nők történetei az erőszakról

Nyugat.hu - 2020-11-26 19:06:10

1981 óta november 25-én tartják meg a nők elleni erőszak felszámolásáért küzdő aktivisták a nők elleni erőszak megszüntetésének világnapját. Ez volt az a nap, amikor Rafael Trujillo dominikai diktátor parancsára megölték a Dominikai Köztársaság emberi jogi aktivistáit, a Mirabal nővéreket.

A Soroptimist Club szombathelyi szervezetének tagjai a koronavírus-járványra való tekintettel idén maszkosztással hívták fel a figyelmet erre a sajnos ma is valós jelenségre a Fő téren. A maszkokon a #K.U.S.S. felirat olvasható, ami a verbális bántalmazásra hívja fel a figyelmet, egy mozaikszó formájában is: Közeledj Udvarias Segítő Szavakkal.

#K.U.S.S., azaz Közeledj Udvarias Segítő Szavakkal. fotó: Kiss Tamás

Most három szombathelyi nő életének egykori meghatározó, megrázó eseményét osztjuk meg, név nélkül. Szeretnénk ezzel is hozzájárulni a szemléletváltáshoz, hogy a zaklatást ne tekintse senki természetesnek, ne hibáztassák az áldozatot, és a gyermekekre még jobban figyeljenek.

1. Ráfekszel a vízre, ő fogja alulról a hátadat és a lábadat és kísér a vízbe

Sokat gondolkodtam azon, hogy vajon hány kislányt, nőt ér valamiféle nagyon rossz érzést kiváltó, szexualitással kapcsolatos élmény, zaklatás. Eleinte azt gondoltam, keveset, aztán rájöttem: nem, nagyon sokat! Sőt, sokukat rokonok, ismerőseik részéről. Ha pedig sokunkat ért ilyen, azt is tudjuk, mi az a mély szégyen, zavar, ami miatt ezt nem merjük elmondani. Én szerencsés vagyok, hogy csak karcoltam az igazán szörnyű dolgokat.

8-9 éves lehettem, olyan korban, amiről csak foszlányok maradnak meg az emberben, mire felnő.

A csepeli strandra mentünk el rokonainkkal. A medence szélén ácsorogtam, mikor egy idősebb férfi szólt, tudok-e úszni, mert ő szívesen tanít. Egyáltalán nem emlékszem rá, hogy nézett ki, annyi, hogy az akkori szememmel öreg, kicsit puhány bácsi volt. A hátúszást javasolta. Hogy megy az? Hát ráfekszel a vízre, ő fogja alulról a hátadat és a lábadat és kísér a vízbe. Ő a láb helyett – s látják, a szégyen, meg „erről beszélni, pfujj!” miatt most sem tudok egyes szám első személyben írni – a nemi szervet fogta meg. Olyan rossz érzés fogott el azonnal, hogy éreztem, innen menekülni kell. Talán egy hossz után valamire hivatkozva gyorsan elmentem onnan, ott hagyva a joviális bácsit, aki illedelmesen állt ott és tanította tovább buzgón úszni a kislányokat.

Persze, hogy nem mondtam el senkinek. De mély nyomot hagy az emberben az ilyen, azt mutatja, ahogy mondtam: nem sok mindenre emlékszünk ebből az korból. Én erre igen.

2. Sokszor az ölébe ültetett és simogatott

Egészen kicsi koromban kiderült már, hogy muzikális vagyok. Egy dunántúli településen éltünk akkor. Anyám elmondása szerint másfél évesen tisztán énekeltem a Gólya, gólya, gilicét. Az óvoda után teljesen természetes volt, hogy zeneiskolás is legyek. A szüleim zongorára akartak beíratni, de én azt mondtam: „Még sosem láttam hegedűt közelről, én inkább hegedülni szeretnék.”

Így kerültem a pocakos, szemüveges és kopasz F. bácsihoz, aki nagyon kedves volt. Túlságosan is.

fotó: infocegled.hu

Minden órán hallottam a „Mucika, puszit!” felszólítást és akkor igen, puszit kellett adni. Amit utáltam. Arra már nem emlékszem, hogy már előtte is utáltam-e idegeneket és a távolabbi családtagokat puszilgatni vagy csak ezután fogott el az undor minden ilyen alkalomnál – végül is mellékes. Arra is emlékszem, hogy sokszor az ölébe ültetett és simogatott. Lehet, hogy nem volt pedofil és TÉNYLEG csak színtiszta szeretet munkálkodott benne – viszont az érzet, amit maga után hagyott, ma is borzongással tölt el. Sokáig egészen lefagytam, ha valaki hozzámért.

3. Elkezdett kergetni az ágy körül, először viccnek tűnt, aztán már nem

Több mint húsz éve történt. 19 éves voltam, az első nagy szakítás után, és piszkosul szenvedtem.

Fél éve kerültem egy idegen város idegen főiskolájára, amit nem szerettem. Hamar lettek barátaim, a sulit kisujjból kiráztam, mozi, buli, lógás maradt. Egy esti kis házibulira, egy lepukkant albérleti nagyszobára emlékszem, és egy kisebb társaságra, két fiúra, és talán öt-hat lányra, és a kezdeti nagy viháncolásra. Nem minden részletet tudok ennyi idő után felidézni, az biztos, egy idő után eldurvult a buli.

Hirtelen eltűnt minden barátnőm, piszkosul mérges voltam a csajokra, nem értettem, azt hittem, kint majd megvárnak.

Indultam volna kifelé, kezemben a kabáttal, de nem nyílt a szoba ajtaja. Nem értettem, valaki leoltotta közben a lámpát is. A sötétben elém penderült az egyik srác, akit nem is igazán ismertem, csak a becenevét tudtam, meg azt, hogy az egyik barátnőmre hajt. Nem volt másik kijárat, csak ez az egy ajtó, vagy a harmadik emeleti ablak. Egyik csoporttársam és az aktuális pasija a másik szobába bezárkóztak, így mi is be voltunk zárva. Tisztán hallottuk mi zajlik a szomszédban, órákon át.

A srác tapogatni kezdett - előtte semmi kapcsolat nem volt közöttünk.

Én akkor ocsúdtam fel, de hiába. Elkezdett kergetni az ágy körül, először viccnek tűnt, aztán már nem annyira. Talán ő is részeg volt, nem tudom, csak azt, hogy nem engedett el, megoldotta, ha már kéznél voltam, hiába kértem, nem eresztett. Borzasztó volt, lebénultam, de nem emlékszem pontosan, mi történt, csak arra, hogy megtörtént. Így védekezik az agy. Utána szótlanul felöltöztem, és meredten bámultam az üveges ajtót, hogy végre kinyissa valaki. A srác, mint aki jól végezte a dolgát, elaludt. A barátnők, mint később kiderült, azt hitték, én akartam ezzel a fiúval egyedül maradni, ezért léptek le olyan hirtelen. Hát nem.

fotó: Nyugat.hu

Volt egy másik eset, egy évvel később, tanultam ebből. Szintén egy buliban, más helyszínen. Ottalvós volt, egy átjárószerű szobában kaptam egy ágyat. Fáradt voltam, hamar lefeküdtem. Éjszaka arra riadtam fel, hogy valaki meztelenül matat rajtam.

Sötét volt, percekbe került, míg rájöttem egyáltalán, a házibuli közönségéből ki lehet ez az izzadós,

nagy hasú pasi.

Egyszerűen csak rámfeküdt, és nyomult. Nagyon izzadt, undorító volt, de nem volt potens, én meg annyira nem akartam tőle semmit, hogy tényleg menekülőre fogtam, kézzel-lábbal rúgtam le magamról, karmoltam. Sikerült is, hurkás-véresre karmoltam a a hátát, másnap meg is mutatta. Ő bocsánatot kért, azt hitte jó buli lesz, részeg volt. Mentegetőzött. Szerencsémre nem állt fel neki. Hát nem volt jó buli, de már tudtam, mit kell tennem.

Két saját eset, a srácoknak félreértett szexuális kaland lehetett, nekem trauma és szimpla erőszak.

Megrázott az első, de nem hagyott mély sebeket, inkább csak undort. Naiv voltam, nem vettem a jeleket, nem éreztem a veszélyt. A szomorú és elkésérítő, hogy hány meg hány ilyen eset van a közvetlen környezetemben. A barátnőim között is ismerek olyat, akit kisgyerekként az édesapja barátja erőszakolt meg egy házibuliban, felosonva a gyerekoszobába (éveken át rettegett a férfiaktól, pszichológus kezelte). Egy másik lányt a szombathelyi Végállomásból egy fiútársaság kocsikáztatott meg, azt ígérték neki, hazaviszik. Aztán megálltak egy sötét helyen...

Forrás: [\(Sz\)helyi Lányok](#)

Fontos tudni, hogy VAN SEGÍTSÉG!

A Szombathelyi Áldozatsegítő Központ ingyenes szolgáltatásokat nyújt a bajba jutottaknak:

személyre szabott és helyzethez illeszkedő teljes körű tájékoztatás
érzelmi segítségnyújtás, szükség esetén pszichológus bevonásával
jogi tanács
gyakorlati segítség ügyeinek intézésében (pl.: kérelmek, nyomtatványok kitöltése)
komplex segítségnyújtás érdekében szükség esetén kapcsolatfelvétel a társszervekkel.

Az érdekérvényesítés elősegítése és szükség esetén védett szálláshely igényléséhez nem szükséges a büntetőeljárás megindulása sem!

A nap 24 órájában díjmentesen hívható az Áldozatsegítő Vonal a 06-80-225-225 telefonszámon.

Ha segítségre, támogatásra szorul, a Szombathelyi Áldozatsegítő Központ munkatársai várják Önt!
Ne maradjon egyedül a problémájával, hiszen van, ahol segítenek!

Az áldozatsegítésről, az áldozatsegítő központokról bővebben a www.vansegitseg.hu oldalon tájékozódhat.

A Szombathelyi Áldozatsegítő Központ elérhetőségei:

Szombathely, Thököly Imre utca 14. fsz. 6.

ügyfélfogadás:

Hétfőtől szerdáig: 8.00-17.00

Csütörtök: 8.00-18.30

Péntek: 8.00-14.00

Telefonon vagy levélben:

Tel.: +36-30-682-7113; +36-30-662-2187

Levelezési cím: 9701 Szombathely, Pf.: 252.

E-mail: askszombathely@im.gov.hu